

Sbírka zákonů a nařízení státu československého.

Částka 66.

Vydána dne 27. října 1930.

Obsah: (141. a 142.) 141. Smlouva o řízení soudním, rozhodčím a smírčím mezi Československem a Nizozemskem. — 142. Úmluva o řízení smírčím, rozhodčím a soudním mezi republikou Československou a velkovévodstvím Lucemburským.

141.

Smlouva

o řízení soudním, rozhodčím a smírčím mezi Československem a Nizozemskem.

JMÉNEM REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKÉ.

JMÉNEM REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKÉ

A

KRÁLOVSTVÍ NIZOZEMSKÉHO

BYLA SJEDNÁNA TATO SMLOUVA:

Traité

de règlement judiciaire, d'arbitrage et de conciliation entre la Tchécoslovaquie et les Pays-Bas.

Le Président de la république Tchécoslovaque et Sa Majesté la Reine des Pays-Bas, animés du désir de resserrer les liens d'amitié qui unissent la Tchécoslovaquie et les Pays-Bas et de favoriser le règlement pacifique, dans tous les cas des différends et conflits, de quelque nature qu'ils soient, qui viendraient à diviser les deux pays,

ont résolu de conclure un traité à cet effet et ont nommé pour Leurs Plénipotentiaires respectifs, savoir:

Le Président de la République
Tchécoslovaque:

Monsieur Edvard Beneš,
Ministre des Affaires Étrangères;

(Překlad.)

Smlouva

o řízení soudním, rozhodčím a smírčím mezi Československem a Nizozemskem.

President republiky Československé a Její Veličenstvo královna Nizozemská prodechnuti přáním upevniti přátelské svazky, které spojují Československo a Nizozemsko, a podporovati pokojné vyřizování veškerých neshod a sporů, ať jakékoli povahy, které by se naskytly mezi oběma státy,

rozhodli se uzavřítí za tím účelem smlouvu a jmenovali svými zmocněnci, a to:

President republiky Československé

pana Eduarda Beneše,
ministra zahraničních věcí,

Sa Majesté la Reine des
Pays-Bas:

Jonkheer Frans Beelaerts van Blokland,
Son Ministre des Affaires Étrangères;

Iesquels, après s'être communiqué leurs
pleins pouvoirs respectifs, trouvés en bonne
et due forme, sont convenus des dispositions
suivantes:

Article premier.

Les Hautes Parties contractantes s'enga-
gent réciproquement à ne rechercher, dans
aucun cas, autrement que par voie pacifique
le règlement des litiges ou conflits, de quelque
nature qu'ils soient, qui viendraient à s'élever
entre la Tchécoslovaquie et les Pays-Bas, et
qui n'auraient pu être résolus, dans un délai
raisonnable, par les procédés diplomatiques
ordinaires.

Article 2.

Tous les litiges, de quelque nature qu'ils
soient, ayant pour objet un droit allégué par
une des Hautes Parties contractantes et con-
testé par l'autre, et qui n'auraient pu être
réglés à l'amiable par les procédés diploma-
tiques ordinaires, seront soumis pour juge-
ment soit à la Cour permanente de Justice
internationale, soit à un Tribunal arbitral,
ainsi qu'il est prévu ci-après. Il est entendu
que les litiges, ci-dessus visés comprennent
notamment ceux que mentionne l'article 13
du Pacte de la Société des Nations.

Les contestations pour la solution des-
quelles une procédure spéciale est prévue par
d'autres conventions en vigueur entre les
Hautes Parties contractantes, seront réglées
conformément aux dispositions de ces conven-
tions.

Article 3.

Avant toute procédure devant la Cour per-
manente de Justice internationale et avant
toute procédure arbitrale, le litige pourra
être, d'un commun accord entre les Parties,
soumis à fin de conciliation à une Commission
internationale permanente, dite Commission
permanente de conciliation, constituée con-
formément au présent Traité.

Article 4.

Si, dans le cas d'un des litiges visés à
l'article 2, les deux Parties n'ont pas eu re-
cours à la Commission permanente de con-
ciliation ou si celle-ci n'a pas réussi à con-

Její Veličenstvo královna
Nizozemská

Jonkheera Franse Beelaertse van Bloklanda,
svého ministra zahraničních věcí,

kteří, sdělivše si své plné moci, jež shledali
v dobré a řádné formě, dohodli se na těchto
ustanoveních:

Článek 1.

Vysoké smluvní strany se navzájem zava-
zují, že se nebudou žádným způsobem snažiti
jinými prostředky než pokojnými vyřizovati
rozepře nebo spory, ať jsou jakékoliv povahy,
které by se snad vyskytly mezi Českosloven-
skem a Nizozemskem, a které by nebylo lze
urovnati do přiměřené lhůty obvyklými pro-
středky diplomatickými.

Článek 2.

Všechny spory, ať jsou jakékoliv povahy,
ve kterých jedna z Vysokých smluvních stran
se dovolává práva a druhá je popírá, a které
by nebylo lze přátelsky vyřídití obvyklými
prostředky diplomatickými, budou předklá-
dány k rozsouzení buď Stálému dvoru meziná-
rodní spravedlnosti nebo rozhodčímu soudu,
jak se ustanovuje dole. Je shoda o tom, že
mezi spory právě uvedené náleží jmenovitě
ty, o kterých mluví čl. 13. Paktu o Společ-
nosti národů.

Spory, pro jejichž vyřizování je jinými
platnými úmluvami mezi Vysokými smluv-
ními stranami předepsáno zvláštní řízení, bu-
dou se projednávati dle těchto úmluv.

Článek 3.

Než dojde k jakémukoliv řízení před Stá-
lým dvorem mezinárodní spravedlnosti nebo
k jakémukoliv řízení rozhodčímu, bude lze
společnou dohodou stran předložiti spor
k smírnému odklizení stálé mezinárodní ko-
misi, zvané Stálou komisí smírčí, která se
zřídí dle této Smlouvy.

Článek 4.

Jestliže s některou z rozepří zmíněných
v čl. 2. se strany neuchýlí k Stále smírčí ko-
misi nebo jestliže se komisi nepodaří je smí-
řiti, bude spor společnou dohodou předložen

ilier les Parties, le litige sera soumis d'un commun accord par voie de compromis soit à la Cour de Justice internationale qui statuera dans les conditions et suivant la procédure prévues par son statut, soit à un Tribunal arbitral qui statuera dans les conditions et suivant la procédure prévues par la Convention de La Haye du 18 octobre 1907 pour le règlement pacifique des conflits internationaux.

A défaut d'accord entre les Parties sur le choix de la juridiction, sur les termes du compromis ou, en cas de procédure arbitrale, sur la désignation des arbitres, l'une ou l'autre d'entre elles, après un préavis d'un mois, aura la faculté de porter directement, par voie de requête, le litige devant la Cour permanente de Justice internationale.

Article 5.

S'il s'agit d'une contestation dont l'objet, d'après la législation intérieure de l'une des Parties, relève de la compétence des tribunaux nationaux de celle-ci, le différend ne pourra être soumis à la procédure prévue par le présent Traité qu'après jugement passé en force de chose jugée et rendu dans des délais raisonnables par l'autorité judiciaire nationale compétente.

Article 6.

Si la sentence judiciaire ou arbitrale déclare qu'une décision prise ou une mesure ordonnée par une autorité judiciaire ou toute autre autorité de l'une des parties en litige se trouve entièrement ou partiellement en opposition avec le droit international, et si le droit constitutionnel de ladite partie ne permettrait pas ou ne permettrait qu'imparfaitement d'effacer les conséquences de cette décision ou de cette mesure, les parties conviennent qu'il devra être accordé par la sentence judiciaire ou arbitrale, à la partie lésée, une satisfaction équitable.

Article 7.

Toutes questions sur lesquelles les Hautes Parties contractantes seraient divisées sans pouvoir les résoudre à l'amiable par les procédés diplomatiques ordinaires, questions dont la solution ne pourrait être recherchée par un jugement ainsi qu'il est prévu par l'article 2 du présent Traité et pour lesquelles une procédure de règlement ne serait pas déjà prévue par un traité ou une convention en

kompromisem buď Stálému dvoru mezinárodní spravedlnosti, který rozhodne podle podmínek a procesních pravidel, určených jeho Statutem, nebo rozhodčímu soudu, který se vysloví podle podmínek a procesních pravidel, předepsaných Haagskou úmluvou z 18. října 1907 o pokojném vyřizování mezinárodních sporů.

Nedojde-li mezi stranami k dohodě o soudu, o obsahu kompromisu nebo při rozhodčím řízení o osobách rozhodců, bude jedna nebo druhá strana, když jeden měsíc před tím to ohlásila, míti volnost vznésti žádostí spor přímo na Stálý dvůr mezinárodní spravedlnosti.

Článek 5.

Jde-li o spor, jehož předmět podle vnitřního právního řádu jedné ze stran náleží do pravomoci jejích domácích soudů, nebude lze neshodu podrobiti řízení určenému touto Smlouvou, dokud by příslušný domácí soud nerozhodl v přiměřené lhůtě, s konečnou platností.

Článek 6.

Jestliže by výrok soudní nebo rozhodčí vyslovil, že rozhodnutí nebo opatření učiněné soudem nebo kterýmkoli jiným úřadem jedné z obou stran je zcela nebo zčásti v rozporu s mezinárodním právem, a jestliže by ústavní právo oné strany nepřipouštělo anebo připouštělo jen nedokonale odčiniti důsledky tohoto rozhodnutí nebo tohoto opatření, strany souhlasí, aby výrok soudní nebo rozhodčí přiznal straně poškozené slušné zadostiučinění.

Článek 7.

Veškeré otázky, o nichž by Vysoké smluvní strany byly ve sporu nemožouce je vyrovnati přátelsky obyčejnými diplomatickými prostředky, otázky, které se nedají rozhodnouti rozsudkem, jak na to pomýšlí článek 2. této Smlouvy, a pro jejichž řešení není smlouvou nebo dohodou mezi stranami zavedeno zvláštní řízení, budou předkládány Stálé smírčí komisi s úkolem, aby stranám navrhla

vigueur entre les Parties, seront soumises à la Commission permanente de conciliation qui sera chargée de proposer aux Parties une solution acceptable et dans tous les cas de leur présenter un rapport.

A défaut d'accord entre les Parties sur la requête à présenter à la Commission, l'une ou l'autre d'entre elles aura la faculté de soumettre directement, après un préavis d'un mois, la question à ladite Commission.

Dans tous les cas, s'il y a contestation entre les Parties sur la question de savoir si le différend a ou non la nature d'un litige visé dans l'article 2 et susceptible de ce chef d'être résolu par un jugement, cette contestation sera, préalablement à toute procédure devant la Commission permanente de conciliation, soumise à la décision de la Cour permanente de Justice internationale, d'accord entre les Hautes Parties contractantes ou à défaut d'accord à la requête de l'une d'entre elles.

Article 8.

La Commission permanente de conciliation prévue par le présent Traité sera composée de cinq membres, qui seront désignés comme il suit, savoir: les Hautes Parties contractantes nommeront chacune un Commissaire choisi parmi leurs nationaux respectifs et désigneront d'un commun accord les trois autres Commissaires parmi les ressortissants de tierces Puissances; ces trois Commissaires devront être de nationalités différentes et, parmi eux, les Hautes Parties contractantes désigneront le Président de la Commission.

Les Commissaires sont nommés pour trois ans; leur mandat est renouvelable. Ils resteront en fonctions jusqu'à leur remplacement et, dans tous les cas, jusqu'à l'achèvement de leurs travaux en cours au moment de l'expiration de leur mandat.

Il sera pourvu aussi rapidement que possible et dans un délai qui ne devra pas excéder trois mois, aux vacances qui viendraient à se produire par suite de décès, de démission ou de quelque empêchement permanent ou temporaire en suivant le mode fixé pour les nominations.

Article 9.

La Commission permanente de conciliation sera constituée dans les six mois qui suivront l'échange des ratifications du présent Traité.

Si la nomination des membres à désigner en commun n'intervenait pas dans ledit délai ou, en cas de remplacement, dans les trois mois à compter de la vacance du siège, le Pré-

prijatelné řešení a každým způsobem jim podala zprávu.

Nedohodnou-li se strany o žádosti, kterou by bylo vznésti na komisi, bude jedné i druhé z nich volno předložit otázku přímo jmenované komisi, když to ohlásila měsíc předem.

Kdykoli by byla mezi stranami neshoda o tom, zda rozepře má či nemá povahu sporu popsaného v článku 2. a způsobilého tedy, aby byl rozhodnut rozsudkem, bude tato neshoda, dříve než dojde k jakémukoli řízení před Stálou smírčí komisí, předložena Stálému dvoru mezinárodní spravedlnosti, a to dohodou Vysokých smluvních stran, nebo nedojde-li k ní, žádostí jedné z nich.

Článek 8.

Stálá smírčí komise, o níž mluví tato Smlouva, bude se skládati z pěti členů, kteří se určí takto: Vysoké smluvní strany určí každá jednoho komisaře ze svých příslušníků a společně dohodou vyberou ostatní tři komisaře mezi občany třetích států; tito tři komisaři musí míti různou státní příslušnost, a z nich zvolí Vysoké smluvní strany předsedu komise.

Komisaři jsou jmenováni na tři roky; jejich mandát jest obnovitelný. Zůstanou v úřadu, až budou nahrazení, a každým způsobem, až skončí své práce již zahájené ve chvíli, kdy vypršel jejich mandát.

Místa, která by se uprázdnila úmrtím, odstoupením nebo jakoukoli překážkou trvalou či přechodnou, budou co nejrychleji, ve lhůtě ne delší než tříměsíční, obsazena postupem určeným pro jmenování.

Článek 9.

Stálá smírčí komise se zřídí do šesti měsíců po výměně ratifikací této Smlouvy.

Nebyli-li by členové společně vysílání určeni do této lhůty nebo, jde-li o vyplnění mezery, do tří měsíců od uprázdnění místa, bylo by, neumluví-li se strany o jiném, obrátiti se na

sident de la Confédération suisse serait, à défaut d'autre entente, prié de procéder aux désignations nécessaires.

Article 10.

La Commission permanente de conciliation sera saisie par voie de requête adressée au Président dans les conditions prévues, selon les cas, par les articles 3 et 7.

La requête, après avoir exposé sommairement l'objet du litige, contiendra l'invitation à la Commission de procéder à toutes mesures propres à conduire à une conciliation.

Si la requête émane d'une seule des Parties, elle sera notifiée par celle-ci sans délai à la Partie adverse.

Article 11.

Dans un délai de 15 jours à compter de la date où l'une des Hautes Parties contractantes aurait porté une contestation devant la Commission permanente de conciliation, chacune des Parties pourra, pour l'examen de cette contestation, remplacer son Commissaire par une personne possédant une compétence spéciale dans la matière.

La Partie qui userait de ce droit en ferait immédiatement la notification à l'autre Partie; celle-ci aura, dans ce cas, la faculté d'agir de même dans un délai de 15 jours à compter de la date où la notification lui sera parvenue.

Article 12.

La Commission permanente de conciliation aura pour tâche d'élucider les questions en litige, de recueillir à cet effet toutes les informations utiles par voie d'enquête ou autrement et de s'efforcer de concilier les Parties. Elle pourra, après examen de l'affaire, exposer aux Parties les termes de l'arrangement qui lui paraîtrait convenable, et, s'il y a lieu, leur impartir un délai pour se prononcer.

À la fin de ses travaux, la Commission dressera un rapport qui en constatera le résultat et dont un exemplaire sera remis à chacune des Parties.

Les Parties ne seront jamais liées par les considérations de fait, de droit ou autres auxquelles la Commission se sera arrêtée.

Sous réserve de la disposition de l'article 7, alinéa 3, les travaux de la Commission devront, à moins que les Parties en conviennent différemment, être terminés dans un délai de six mois à compter du jour où la Commission aura été saisie du litige.

presidenta švýcarské konfederace s prosbou, aby provedl potřebná jmenování.

Článek 10.

Stálé smírčí komise lze se dovolati žádostí, zaslanou předsedovi dle pravidel naznačených v čl. 3. nebo v čl. 7.

Žádost bude obsahovati, mimo stručný výklad o předmětu sporu, výzvu svědčící komisi, aby učinila všechna opatření, která by mohla vésti k smíření.

Vychází-li žádost pouze od jedné strany, musí ji tato strana oznámiti bez průtahu druhé.

Článek 11.

Do čtrnácti dnů ode dne, kdy některá z Vysokých smluvních stran vznesla spor na Stálou smírčí komisi, může každá ze stran, pro prozkoumání tohoto sporu, svého komisaře nahraditi osobou, která má zvláštní způsobilost ve věci.

Strana, která by použila tohoto práva, oznámí to bez průtahu straně druhé; tato může pak učiniti totéž do čtrnácti dnů ode dne, kdy jí došlo oznámení.

Článek 12.

Úkolem Stálé smírčí komise bude, aby vyjasnila sporné otázky, sebrala za tím účelem šetřením nebo jinak všechna potřebná vysvětlení a aby usilovala strany smířiti. Komise, prozkoumajši věc, může navrhnouti stranám podmínky narovnání, které by se jí zdálo vhodným, a může jim určití lhůtu, aby se vyslovily.

Na konci svých prací komise sepíše zprávu o výsledku a dodá každé straně po výtisku.

Strany nebudou nikdy vázány úvahami, k nimž komise dospěla po stránce skutkové, právní či jiné.

S výhradou ustanovení čl. 7., odst. 3., mají práce komise, nedohodnou-li se strany na jiném, skončiti do šesti měsíců ode dne, kdy byl spor na ni vznesen.

Article 13.

A moins de stipulations spéciales contraires, la Commission permanente de conciliation règlera elle-même sa procédure qui, dans tous les cas, devra être contradictoire. En matière d'enquêtes, la Commission, si elle n'en décide autrement à l'unanimité, se conformera aux dispositions du Titre III (Commission internationale d'enquête) de la Convention de La Haye du 18 octobre 1907 pour le règlement pacifique des conflits internationaux.

Article 14.

La Commission permanente de conciliation se réunira, sauf accord contraire entre les Parties, au lieu désigné par son Président.

Article 15.

Les travaux de la Commission permanente de conciliation ne sont publics qu'en vertu d'une décision prise par la Commission avec l'assentiment des Parties.

Les Hautes Parties contractantes s'engagent à ne pas publier le résultat des travaux de la Commission sans s'être préalablement consultées.

Article 16.

Les Parties seront représentées auprès de la Commission permanente de conciliation par des agents ayant mission de servir d'intermédiaires entre elles et la Commission; elles pourront, en outre, se faire assister par des conseils et experts nommés par elles à cet effet et demander l'audition de toutes personnes dont le témoignage leur paraîtrait utile.

La Commission aura, de son côté, la faculté de demander des explications orales aux agents, conseils et experts des deux Parties, ainsi qu'à toutes personnes qu'elle jugerait utile de faire comparaître avec l'assentiment de leur Gouvernement.

Article 17.

Sauf dispositions contraires du présent Traité, les décisions de la Commission permanente de conciliation seront prises à la majorité des voix.

La Commission ne pourra prendre de décision portant sur le fond du différend que si tous les membres ont été dûment convoqués et si au moins tous les membres choisis en commun sont présents.

Článek 13.

Pokud nebude zvláštního odchylného ustanovení, upraví si Stálá smírčí komise sama řízení, které každým způsobem musí být sporné. Při šetření bude komise, pokud jednohlasně nerozhodne jinak, řídit se ustanoveními titulu III. (Mezinárodní komise vyšetřovací) Haagské úmluvy z 18. října 1907 o pokojném vyřizování mezinárodních sporů.

Článek 14.

Stálá smírčí komise sejde se, nebude-li mezi stranami jiné dohody, na místě, které určí její předseda.

Článek 15.

Práce Stálé smírčí komise nejsou veřejné, leč usnese-li se na tom komise v souhlasu se stranami.

Vysoké smluvní strany se zavazují, že neuvěřejní výsledek prací komise bez předchozí vzájemné porady.

Článek 16.

Strany vyšlou k Stále smírčí komisi zástupce, jichž úkolem bude zprostředkovati mezi nimi a komisí; mimo to si mohou strany přizvati poradce a znalce, které za tím účelem ustanoví, a žádati za slyšení každé osoby, jejíž svědectví se jim bude zdáti užitečným.

Komise bude se své strany míti možnost vyžádati si ústní výklady od zástupců, poradců a znalců obou stran, jakož i od každé osoby, jejíž předvolání se souhlasem její vlády by měla za užitečné.

Článek 17.

Pokud není v této Smlouvě opačného ustanovení, rozhoduje Stálá smírčí komise většinou hlasů.

O podstatě sporu bude komise moci se usnášeti jen, byli-li všichni členové řádně svoláni a jsou-li přítomni aspoň všichni členové společně jmenovaní.

Article 18.

Les Hautes Parties contractantes s'engagent à faciliter les travaux de la Commission permanente de conciliation et, en particulier, à assurer à celle-ci l'assistance de leurs autorités compétentes, à lui fournir dans la plus large mesure possible tous documents et informations utiles et à prendre les mesures nécessaires pour permettre à la Commission de procéder sur leur territoire à la citation et à l'audition de témoins ou d'experts et à des transports sur les lieux.

Article 19.

Pendant la durée des travaux de la Commission permanente de conciliation chacun des Commissaires recevra une indemnité dont le montant sera arrêté d'un commun accord entre les Hautes Parties contractantes qui en supporteront chacune une part égale.

Article 20.

Dans tous les cas et notamment si la question au sujet de laquelle les Parties sont divisées résulte d'actes déjà effectués ou sur le point de l'être, la Cour permanente de Justice internationale statuant conformément à l'article 41 de son Statut ou, selon le cas, le Tribunal arbitral, indiqueront dans le plus bref délai possible quelles mesures provisoires doivent être prises; la Commission permanente de conciliation pourra, s'il y a lieu, agir de même après entente entre les Parties.

Chacune des Hautes Parties contractantes s'engage à s'abstenir de toute mesure susceptible d'avoir une répercussion préjudiciable à l'exécution de la décision ou aux arrangements qui seraient proposés par la Commission permanente de conciliation et, en général, à ne procéder à aucun acte de quelque nature qu'il soit susceptible d'aggraver ou d'étendre le différend.

Article 21.

Le présent Traité reste applicable entre les Hautes Parties contractantes encore que d'autres Puissances aient également un intérêt dans le différend.

Article 22.

Si quelque contestation venait à surgir entre les Hautes Parties contractantes relativement à l'interprétation du présent Traité, cette contestation serait portée devant la Cour permanente de Justice internationale suivant la procédure prévue dans l'article 4 alinéa 2.

Článek 18.

Vysoké smluvní strany se zavazují, že usnadní Stálé smírčí komisi práci a zvláště, že jí zabezpečí podporu svých povolaných úřadů; že jí poskytnou v co největším rozsahu všechny potřebné doklady a vysvětlení, jakož i že učiní vše, čeho třeba, aby komise mohla na jejich území předvolávat a vyslýchati svědky i znalce a prováděti místní šetření.

Článek 19.

Po dobu prací Stálé smírčí komise obdrží každý z členů náhradu; její výše bude určena společně dohodou mezi Vysokými smluvními stranami, které z ní uhradí každá stejný díl.

Článek 20.

Ve všech sporech a zvláště, je-li otázka, o níž jsou strany v rozepří, důsledkem činů, které se již staly nebo mají právě býti vykonány, Stálý dvůr mezinárodní spravedlnosti podle článku 41. svého Statutu nebo, podle stavu věci, rozhodčí soud určí v co nejkratší lhůtě, jaká prozatímní opatření mají býti učiněna; stejně může si podle potřeby vésti Stálá smírčí komise, shodnou-li se na tom strany.

Každá z Vysokých smluvních stran se zavazuje, že se zdrží všech opatření, která by mohla míti nepříznivý vliv na výkon rozhodnutí nebo na vyrovnání navrhované Stálou smírčí komisí, a vůbec, že nepodnikne ničeho, ať by to bylo cokoliv, co by mohlo zostříti nebo rozšířiti spor.

Článek 21.

Tato Smlouva platí mezi Vysokými smluvními stranami i tehdy, mají-li jiné mocnosti rovněž zájem ve sporu.

Článek 22.

Vznikla-li by mezi Vysokými smluvními stranami jakákoli neshoda co do výkladu této Smlouvy, vznesla by se na Stálý dvůr mezinárodní spravedlnosti způsobem naznačeným v čl. 4., odst. 2.

Article 23.

Le présent Traité sera ratifié. Les ratifications en seront échangées à La Haye aussitôt que faire se pourra.

Article 24.

Le présent Traité entrera en vigueur dès l'échange des ratifications et aura une durée de dix ans à compter de son entrée en vigueur. S'il n'est pas dénoncé six mois avant l'expiration de cette période, il sera considéré comme renouvelé tacitement pour une nouvelle période de cinq ans et ainsi de suite.

Si, lors de l'expiration du présent Traité, une procédure quelconque en vertu de ce Traité se trouvait pendante devant la Commission permanente de conciliation, devant la Cour permanente de Justice internationale ou devant le Tribunal d'arbitrage, cette procédure serait poursuivie jusqu'à son achèvement.

EN FOI DE QUOI les Plénipotentiaires susnommés ont signé le présent Traité et y ont apposé leurs cachets.

FAIT à Genève en double exemplaire le 14 septembre 1929.

L. S. Dr. EDVARD BENEŠ m. p.

L. S. J. F. BEELAERTS VAN BLOKLAND
m. p.

Článek 23.

Tato smlouva bude ratifikována. Její ratifikace se vymění v Haagu co nejdříve.

Článek 24.

Tato Smlouva nabude působnosti výměnou ratifikací a je uzavřena na dobu desíti let ode dne, kdy nabyla působnosti. Nebude-li vypovězena šest měsíců před vypršením této doby, bude považována mlčky za obnovenou na období dalších pěti let a tak i nadále.

Jestliže by ve chvíli, kdy tato Smlouva vyprší, jakékoliv řízení podle ní bylo v proudu před Stálou smírčí komisí, před Stálým dvorem mezinárodní spravedlnosti nebo před rozhodčím soudem, bude se v něm pokračovati do konce.

ČEMUŽ NA SVĚDOMÍ shora jmenovaní zmocněnci podepsali tuto Smlouvu a připojili k ní své pečeti.

DÁNO v Ženevě, ve dvojím vyhotovení, dne 14. září 1929.

L. S. Dr. EDUARD BENEŠ v. r.

L. S. J. F. BEELAERTS VAN BLOKLAND
v. r.

PROZKOUMAVŠE TUTO SMLOUVU SCHVALUJEME JI A POTVRZUJEME JI.

TOMU NA SVĚDOMÍ JSME TENTO LIST PODEPSALI A K NĚMU PEČETĚ REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKÉ PŘITISKNOUTI DALI.

NA HRADĚ PRAŽSKÉM, DNE 29. DUBNA LÉTA TISÍCÍHO DEVÍTISTÉHO TŘICÁTÉHO.

PRESIDENT REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKÉ:

T. G. MASARYK v. r.

MINISTR ZAHRANIČNÍCH VĚCÍ:

Dr. EDVARD BENEŠ v. r.

L. S.

Vyhláshuje se s tím, že ratifikace byly vyměněny v Haagu dne 20. srpna 1930, takže Smlouva dle článku 24. nabyla uvedeným dnem mezinárodní působnosti.

Dr. Beneš v. r.